

Streszczenie. Katecheza XII. Ks. Przemysław Sawa. Czystość duszy i ciała w życiu Oblubienicy Ducha Świętego wzorem dla chrześcijanina.

„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5,8)

Czystość (*gr. enkrateia*) to wstrzemięźliwość, czyli zdolność panowania nad własnym ciałem, przede wszystkim w zakresie popędu płciowego, ale także w sposobie myślenia, reagowania i budowania relacji międzyludzkich. W dzisiejszym świecie mocno eksponującym erotykę, nauczanie o czystości nabiera szczególnego znaczenia. Stąd tak ważne staje się odkrywanie Maryi jako przeczystej dziewicy, prawdziwie kochającej i uporządkowanej kobiecie.

Maryja jako Oblubienica Ducha Świętego, umocniona łaską Bożą odpowiedziała na wezwanie anioła i przez całe życie dała się prowadzić Duchowi Świętemu. Kościół czci Maryję, wyznając Ją jako niepokalaną i czystą dziewicę. Dzięki mocy Ducha Świętego Bogurodzica uczestniczyła w miłości Boga we wszystkich jej wymiarach. Maryja realizuje naturę człowieka jako obrazu i podobieństwa Bożego. Ten status możliwy jest w każdym człowieku, który ma serce czyste, jest przywiązany do Boga i właściwie korzysta z wolności. Maryja jest człowiekiem doskonałym i stanowi wzór dla każdej osoby, która usiłuje wzrastać w świętości. Patrząc na Maryję warto rozpoznać specyfikę czystości. Jako cnota jest związana z opanowaniem, które oznacza odpowiednie kształtowanie sfery ludzkich pragnień i pożądań. Czystość wewnętrzna obejmuje wiele wymiarów człowieka. Chodzi najpierw o czystość duszy, szczerłość wobec Boga i ludzi oraz postrzegania samego siebie. To wszystko tworzy zdrowie duchowe. Czystość cielesna jest właściwym, godnym człowieka i kondycji dziecka Bożego stosunkiem do fizyczności, zwłaszcza w wymiarze seksualnym. Nieuporządkowanie w tej sferze prowadzi do duchowej straty. Podstawą czystości duszy i ciała jest fakt zamieszkiwania w ochrzczonych Ducha Świętego. Nie można stracić sprzed oczu właściwego celu, jakim jest uświęcenie, a co za tym idzie zbawienie. To jest racja zachowywania czystości według stanu. Czystość nie neguje miłości i wzajemnego obdarowywania. Pokazuje to świadectwo Maryi i Józefa. Nabiera ono znaczenia zwłaszcza w czasach współczesnych, kiedy ograbia się seksualność z jej duchowego wymiaru. Kochać można czysto, zachowując wartości własnego stanu życia. Słowo Boże pokazuje jedność pomiędzy czystością a miłością, która stanowi prawdziwe i zgodne z prawdą rzeczy, oddanie siebie bliźniemu. Czystość, nie sprzeciwiając się miłości, prowadzi do głębokiej bliskości osób, co możliwe jest dzięki działaniu Ducha Świętego.

Analizując piękno czystości jako owocu działania Ducha Świętego, należy również uświadomić sobie przeciwstawną rzeczywistość, a mianowicie nieczystość. Należy widzieć zaburzenia w ocenie moralnej czynów seksualnych. Współcześnie zdecydowana większość ludzi akcentuje prymat konsumizmu, chwilowej przyjemności i tzw. wyzwolenia obyczajowego. Niebezpieczne staje się skoncentrowanie na przeżyciu,

doświadczeniu i subiektywnej moralności z pominięciem obiektywnej prawdy. Nieczystość oddala od modlitwy, gdyż człowiek poddany rozwiązłości i grzechom nieczystym nie może stać przed Bogiem, służyć mu i rozpoznawać Jego woli. Przegrywa z intensywnością fizycznych przeżyć. Taka postawa życiowa człowieka zmusza niejako Ducha Świętego do odejścia od człowieka, który nie mając Jego prowadzenia, zaczyna żyć w wewnętrznej samotności.

Patrząc na czystość jako wartość, której świadectwem jest życie Maryi, trzeba rozpoznać owoce opanowania myśli i ciała.

Po pierwsze, czystość przynosi wyzwolenie spod panowania ciała i pożądań. Następuje przemiana człowieka, który zaczyna żyć bardziej duchowo, bez tyranii cielesności w otwartości na Boga i na ludzi. Zauważa się zdolność do poświęcenia i rezygnacji z siebie.

Po drugie, czystość afirmuje godność człowieka. Dzięki temu coraz bardziej zyskuje on poczucie własnej wartości oraz misji, którą może spełnić.

Po trzecie, człowiek czysty bardziej świadomie we właściwy sposób ustawia priorytety, wartości oraz liczy się z najgłębszą perspektywą życia.

Po czwarte, czystość prowadzi do doświadczenia Boga - miłość Boga przyjmowana dobrowolnie przez człowieka, coraz bardziej zbliża wierzącego do Ojca, a relacja ta przemienia w istotny sposób całokształt życia.

Należy ukazać wartość środków, które pomogą w zachowaniu czystości. Niezaprzeczalną podstawą jest oczywiście pomoc Ducha Świętego. Źródłem wiary i chrześcijańskiego życia jest słowo Boże, ono przemienia myślenie, kształtuje właściwe postawy oraz uzasadnia wybory moralne. Oczywiście jest to sprzężone z sakramentami, zwłaszcza z Eucharystią, przez które wierzący nawiązuje obiektywną relację z Panem. Niemożliwe jest zachowanie czystości bez umartwienia. Asceza obejmować powinna nie tylko sferę czystości płciowej, ale całość życia. Istotne jest, aby nie pozostać samemu, szczególnie w przypadku człowieka obciążonego słabością. Budowanie zdrowych relacji, wzajemne wsparcie oraz wspólne przeżywanie więzi z Bogiem staje się siłą pomagającą trwać w czystości myśli i ciała.

Maryja stanowi dla nas wzór człowieka wyzwolonego oraz czystego, warto zatem troszczyć się o współpracę z Duchem Świętym, by żyć w czystości i opanowaniu.